

עמ"ת 42757/08/15 - שאדי עגארמה (עציר), מהסנגוריה הציבורית נגד מדינת ישראל, מיחידת תביעות ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 42757-08-15 עגארמה (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עורר	שאדי עגארמה (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה מהסנגוריה הציבורית
נגד	מדינת ישראל באמצעות עו"ד דניאל זוהר מיחידת תביעות ירושלים
משיבה	

החלטה

ערר על החלטתו של כב' השופט הרבסט מיום 21.7.2015 במ"ת 39247-07-15 בה הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו גניבת רכב בצוותא חדא, התפרצות לבניין שאינו מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע ושב"ח. ההתפרצות נשוא כתב האישום עניינה מכולה הנמצאת בחצר של בית אשר מתוכה נגנבה טרקטורון.

ב"כ העורר לא חלק בבית משפט קמא על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס לעורר בהסתייגות אחת: אין המדובר בעבירת התפרצות למבנה כי מכולה אינה עונה להגדרת מבנה, מה גם שלא היתה נעולה.

2. בית משפט השלום קבע כי המעשים המיוחסים לעורר מלמדים על עבירת רכוש מתוכננת אשר בוצעה לכאורה בצוותא כאשר נסיבות ביצועה כפי שפורטו מלמדים על מסוכנות גבוהה. עוד מציין בית המשפט את "המקצועיות" שבה בוצעה העבירה ואת ביצועה בקירבה לבית בו מתגורר בעלי הטרקטורון על פוטנציאל המפגש הטמון בה כמלמדים על המסוכנות. בנסיבות קובע בית המשפט כי קיומן של שתי העילות, המסוכנות וההימלטות מאימת הדין, מתקיימים ואין בנמצא חלופה שיש בכוחה לאיין את המסוכנות.

3. לטענת העורר שגה בית המשפט עת לא הכריע בשאלה אם קיימות ראיות לכאורה לעבירת ההתפרצות ולא הבהיר מהו המשקל שניתן לעבירה הנ"ל בהחלטתו כי קיימת מסוכנות והשפעתה על אי בחינת חלופה.

עמוד 1

עוד טוען העורר כי לא קיימת בנסיבות עילת מעצר של מסוכנות. אמנם הפסיקה הרחיבה את תחולת עילת המסוכנות על עבירות רכוש ואולם הדבר נקבע רק בנסיבות חריגות מאוד בחומרתן שאינן קיימות בענייננו ובנאשמים שביצעו מספר רב של עבירות רכוש תוך פרק זמן קצר כשהמבצעים הם עבריינים מועדים.

לטענת העורר כאשר מדובר בעורר שהינו בן 21 וללא עבר פלילי, מלמד הדבר כי אינו מסוכן לצבור או לרכוש, שהייתו במעצר עלולה לגרום לנזק בלתי הפיך ויש איפוא להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו את המשך התייצבותו.

4. לטענת המשיבה אכן לא כל עבירת רכוש מקימה עילת מעצר ואולם כאשר מדובר בעבירת רכוש שמבוצעת בצוותא, תוך תכנון מוקדם והפגנת תחכום, קמה עילת מעצר. לעניין זה מדגיש ב"כ המשיבה את העובדה שהמכולה הייתה סמוכה לבית על הסיכונים הנובעים מכך. לטענתו בנסיבות האמורות במצורף לאפשרות ההימלטות היה מקום להורות על המעצר.

ב"כ המשיבה גם היפנה לכך שערר מקביל בעניין שותפו של העורר שחלקו בעבירות זהה לחלוטין וגם הוא נעדר עבר נדחה בהחלטתו של כב' השופט וינוגרד מיום 26.8.2015.

5. דין הערר להידחות.

לטענת העורר שגה בית משפט קמא משלא הכריע בשאלת התשתית הראייתית להתפרצות באופן שלא ניתן לדעת מהו המשקל שייחס לשאלה זו בהחלטתו. ואולם עיון בפרוטוקול מעלה כי לא היתה מחלוקת שמדובר במכולה שלא היתה נעולה. על כן, כפי שציין בית משפט קמא טענותיו של העורר הן במישור המשפטי ולא העובדתי. מההחלטה עולה כי בית המשפט בפרטו את המסוכנות העולה לכאורה מהמעשים כלל לא התייחס לשאלת ההתפרצות הנטענת למכולה, אלא אך למיקומה בסמוך לבית מגורים ולנסיבות הגניבה.

6. אשר לקיומה של עילה.

הגם שהגשת כתב אישום כנגד תושב שטחים בגין שהייה בלתי חוקית מקימה חשש מובנה להתחמקות מהליכי משפט על דרך של הישארות בשטחים, "אין היא, כשלעצמה, יכולה להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר" אלא היא מהווה "שיקול רלוונטי - אחד מני כמה - ביחס לשאלה של חלופת מעצר" (ר' בש"פ 6781/13 קונדוס נ. מדינת ישראל; בש"פ 10418/08 טלאלקה נ. מדינת ישראל). יש לשקול בנוסף האם נלווית לעבירת השב"ח עבירה נוספת, האם מדובר בעבירה שנועדה לאפשר את השהייה הבלתי חוקית או שהיא מנותקת ממנה, מה חומרתה, האם קיים עבר פלילי לנאשם ומה טיבו (ר' שם). בפרשת קונדוס מציין בית המשפט כי "במקרים בהם מדובר בעבירות חמורות, ובפרט נוכח הסמיכות הגיאוגרפית בין ישראל לאזור, קמה ממילא לרוב גם עילת המסוכנות, אם משמעות שחרורו של הנאשם לאזור היא כי הוא יוכל לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות". זאת, כאשר היכולת למנוע זאת עקב המגורים בשטחים היא מטיבה מוגבלת.

בענייננו אין המדובר בעבירה נלווית לעבירת השב"ח וכפי שציין בית משפט קמא נסיבות ביצועה מלמדות על מסוכנות. מדובר במעשה שהוא לכאורה מתוכנן לאחר קבלת מידע מוקדם שכן הטרקטורון היה מצוי בחצר של בית ובתוך מכולה. כעולה מכתב האישום ומהבקשה למעצר עד תום ההליכים העורר עם האדם הנוסף שהיה עימו ניסו להתניע את הטרקטורון באמצעות הקשת הקוד, ומשלא הצליחו פירקו את מערכת האיתוראן ונהגו את הטרקטורון מהמקום. העורר ושותפו כיסו את שעון הרכב בבזך כדי שלא ניתן יהיה להבחין בתאורה הנשקפת ממנו וזרקו תוך כדי נסיעה את מכשיר האיתורן על מנת שלא ניתן יהא לתפסם. מדובר בעבירה שבוצעה בחצר של בית מגורים ובסמיכות אליו על פוטנציאל ההסלמה הטמון במעשה כזה בנסיבות של מפגש עם בעל הבית (ר' בש"פ 45/10 **מסארווה נ. מדינת ישראל**).

כפי שנקבע בפרשת **רוסלן פרנקל נ. מדינת ישראל** (בש"פ 5431/98) גם עבירות רכוש עלולות בנסיבות מסויימות לסכן את ביטחון האדם ובטחון הצבור - כאשר הן מבוצעות באופן שיטתי או בהיקף ניכר, בצוותא או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. בענייננו אכן המשיב נעדר עבר פלילי. עם זאת, מעידות נסיבות הביצוע על "מקצועיות" ותעוזה, המעשה בוצע בסמיכות לבית מגורים, והוא בוצע על ידי תושב שטחים שהיכולת להבטיח כי לא יחזור על מעשיו ממילא מוגבלת אם ישוחרר לשטחים.

7. לנוכח כל האמור איני רואה מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא שהורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. אכן כפי שציין חברי כב' השופט וינוגרד בתיק המקביל, יש ובית המשפט מורה על שחרורם של תושבי שטחים גם שעה שבוצעו עבירות רכוש נוספות, אסמכתאות לכך הובאו על ידי ב"כ העורר. **"עם זאת, כל מקרה יבחן לגופו, ונראה כי הכף נוטה במקרה זה למעצר. לכך יש לצרף את הנטייה שלא להתערב בהחלטה של בית משפט קמא, על אף שבית המשפט של הערר עורך דיון "דה נובו" בבקשה. מגמה זו ניכרת היטב בהחלטות של חבריי, אותן הציג ב"כ העורר במהלך הדיון, שהמשותף להן הוא שבית המשפט המחוזי לא מצא לנכון להתערב בהחלטת שחרור. במקרה דנא מדובר בהחלטה למעצר, ואיני סבור שיש מקום להתערב בה."**

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, במעמד הנוכחים.